

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Epist. 119.
ad Iannuar.
c. 18. & Lib.
12. de Civit.
c. 14.
2 Exodi.
15.1.
Deut. 32.1.
b1. Paral. 6
31.
2. Par. 7.6.
Eccli 47.12.
c. Matt 26.
30.
In Psal. 72.
d Ephes. 5.
19
Colos. 3.16
De diuin.
nom. n. c. 1.
c. 3. de
Caelst. Hie-
rar. Epist.
19.
1.2. q. 91. a. 1
c. 3. Reg. 18.
27.

percipere; quod si cum altero, tali etiam voce eam legat, ut & alij ipsam, & ipse alios audire possit. Cum autem oratio hæc fit in choro, tali voce est proferenda, ut à Fidelibus, quorū nomine offertur, percipi possit. Ad quod plus confert alter modus, quo horā illā canuntur, ut nunc moris est in vniuersa Ecclesia. Cuius consuetudo (ut ait Sanctus Augustinus) fundamentum habet in ipsa Scriptura sacra; & in eo quod antiqui Sancti et Dei inspiratione gesserunt, à tempore Moysis, cum cōperunt aliqua Cantica a Domino nostro decantari. Et postea Dauid (ut proximo capite dictum) instituit vsum b cantandi psalmos & hymnos cum instrumentis musicis, constituens ad id cantores: & Christus Dominus noster in nocte carne suam dixit c hymnum, &, ut idem Sanctus ait, Hymnus appellatur laus Dei cum cantico; Et S. Chrysostomus: quod Saluator noster huic hymnum canere voluerit ad nostrum exemplum, & Apostolus exhortatur Fideles ad d cantandos Psalmos, Hymnos, & Cantica spiritualia, id quod valde fuit vsu receptum (ut ait Sanctus Dionysius) in Ecclesia primæua; & etiam fit mentio in canonibus Apostolorum, à quibus Sancta hæc prouenit consuetudo in Orientalem & Occidentalem Ecclesiam; de qua Sanctus Augustinus dicit: Ipsius Domini, & Apostolorum habemus documenta, et exempla, & præcepta: Cuius eadem sunt causæ, atque Diuini officij in genere iam positæ. Sed in particulari (ut S. Thomas aduertit) non est exhibendum orationes, & laudes vocales ipsam quæ cantum eò dirigunt, ut corda ac desideria nostra Deo manifestemus, sicut facimus cū hominibus; nec vocem extollimus, ut nos Deus exaudiat, sicut Elias e illudens ducebat falsis falsi Dei Baal sacerdotibus. Nouit enim Deus cordis nostri cogitationes penetrare prius, quàm eas nos proferamus: quare quod clara voce, & artificioso concentu orationes faciamus: fit tantum ob nostram ædificationem & utilitatem.

§. I.

ET PRIMUM quidem: Quodd, (ut S. Ioannes Damascenus ait) cum spiritu & corpore constemus. decet adorare & laudare Deum, non tantum affectibus spiritus; sed verbis etiam ac vocibus corporis; ut & corpus & spiritus, siue a cor & caro nostra (ut dixit Dauid) exultent in Deum unum. Ex quo fit, ut propter vniōnem corporis & animæ, sicut spiritus abundantia erumpit in voces feruentes per linguam; ita linguæ voces deuotionem excitent spiritus. Propter quam rationem ait S. Augustinus, se approbare consuetudinem cantandi in Ecclesia: ut debilitum animus ob aurium oblectationem erigatur, & excitetur ad pios affectus concipiendos: & de seipso, cum Deo loquens, dicit: quantum fluuius Hymnis, & Canticis tuis, suaue sonantis Ecclesiæ tuæ vocibus commotus arriter. Voces illæ influebant auribus meis, & eliquabatur veritas tua in cor

1
Lib. 4. de
Fide orobed.
c. 36.
& Psal. 81. 3.
2
Lib. 10. c. 8.
f. 6. 33.
Lib. 9. c. 6.

cor meum, & ex ea aestuabat inde affectus pietatis, & currebant lacrymæ, & bene mihi erat cum eis. Hinc provenit, ut (quod ait Sanctus Gregorius) cantus Psalmorum viam pandat, qua Dominus noster communicet Divinorum mysteriorum cognitionem, contritionis donum, & pios alios affectus, quemadmodum evenit Eliseo petenti: *b adduct sibi Psalmem: quo tenente disponeretur ad excipiendum Spiritum prophetiæ: & tunc facta est super eum manus Domini.* Et propterea dixit David: *c Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei: & iterum ait: d Cantate Deo, Psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.* Et ita insinuat, Deum glorificari cantu laudum eius; & hominem manere bene ad id dispositum, ut Dominus, qui habitabat in cœlis & in luce inaccessibili, veniat ad eius cor illudque luce sua illustret, suaque illi arcana manifestet: convertens eius spiritum, qui instar occasus obcurus est ac frigidus, in Orientem & Meridiem clarum, igneque Divini amoris ferventem.

ALIOS multos effectus efficit Cantus hic Divinus. Nam (ut ait S. Isidorus) tristitia corda consolatur, animos reddit suaves, tædio affectos recreat, ignavos excitat, & peccatores impellit ad planctum: Psalmum (ait S. Basilius) esse vocem Ecclesiæ, quæ dies festos reddit illustriores, replens illos lætitiâ. imò interdum etiâ tristitiâ, quæ est secundum Deum: eliciens dulces lacrymas ex corde, instar lapidis duro, Psalmus est quies & tranquillitas animarum; unio dissidentium, & pacis causa inter hostes. Et quamvis aliquis sit in inflammatus instar feræ alicuius: accedete tamen cantu Psalmi, & aures eius ingrediente, misceat, feritate deposita. Psalmus est opus Angelorum & commune cœlestis Reipublicæ officium; & spirituale suavissimi odoris thymiana. His addit S. Thomas: ceterum laudum Divinarum plurimum ad id prodesse, ut Ecclesiæ Ministris eis occupati, abstineant ab ijs, quæ Deo displicent: iuxta illud, quod ipse Dominus per Isaiam dixit: *e Laude mea infranabo te ne intereas* Et S. Gregorius Nazianzenus asserit: psalmum multum prodesse ad sensuum, & huius mundi voluptates reprimendas: quia eleuat mentem ad fruendum cœlestibus ac divinis. Ex quo fit, quod Ecclesiæ militans huiusmodi canticis imitetur, quomodo potest, triumphantem: in qua Beati Deum laudant vocibus, & clamoribus valde concinnis, canticis ac musicis valde iucundis. De quibus ait S. Ioannes quod vident eos *f habentes citharas suas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes sanctorum; & summo gaudio cantabant canticum novum.* Ut de utraque Ecclesia dicere liceat illud Canticorum: *g quid videbis in salamine, nisi chorus castrorum?* quorum vnus est exercitus militiæ Angelicæ: qualis illa fuit, quæ descendit ad celebrandum Natale Domini, tribuens *h gloriam Deo in excelsis: alter chorus est animarum Sanctorum*

quæ

3
Homil. 1. in
Ezechiel.b 4. Reg. 3.
16.
c Psalm. 9.
23.
d Psalm. 67. 5.4
Lib. 3. sententiarum.
c. 7.
f eum. in
Psalm.

2. 2. 9. 91. a. 1.

e Isai. 48. 9.
orat. 4. contra
Iulian.f 2. 100. 5. 8.
g c. 14. 23.

g Cant. 7. 1.

h Luc. 2. 13.